

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל בנימין טוד ז"ל

בן עדינה וצדוק

נולד בירושלים

בתאריך כ"ז בשבט תש"ט, 26/2/1949

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1967

שרת בחיל השריון

נפל במלחמת ההתשה, בסיני

בתאריך כ"ה בשבט תש"ל, 1/2/1970

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 1 שורה: 2 קבר: 2

הותיר אחריו הורים ואחות

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן צדוק אברהם (הלוי) ועדינה. נולד בירושלים ביום כ"ז בשבט תש"ט (26.2.1949). הוא נולד בשלהי מלחמת השחרור, צנע ומחסור שררו בכל, ובני לא היה חזק ביותר בגופו, כי הזמנים הקשים השפיעו עליו. הוא למד בבית הספר היסודי והעל יסודי "לדוגמא" בעיר והתגלה כתלמיד חרוץ ומהיר הבנה. הוא הצטיין בחיבוריו והישגיו בלימודים הוכיחו כי הוא בעל כישרון לכתיבה. בהיותו כבן עשר החליט לכתוב סיפור על ילדי ירושלים בימי המצור. הוא לא רצה להראות את יצירתו לאיש בשל צניעותו וענוותו. רק אחותו זכתה לקרוא את סיפורו "בגניבה" ונהנתה מן הלשון הנפלאה ומהתוכן המעניין והמרתק. אחותו רצתה שישלח את הסיפור לאחד מעיתוני הנוער לפרסום, אך הוא סירב לעשות זאת, כי חשב שאין סיפורו ראוי לקריאה והסיפור נעלם והלך לאיבוד. בעל לב זהב היה. הוא הרבה לסייע לחבריו שהתקשו בלימודים ונהג להזמין אותם הביתה כדי לעזור להם בהכנת שיעוריהם. הוא עסק בספורט ובהתעמלות לשם פיתוח גופו ושריריו וכך התחזק גופו החלש מילדות. בשנת תשכ"ג זכה באות הכסף לספורט, מטעם רשות הספורט והחינוך הגופני שליד משרד החינוך והתרבות. כן הרבה לעסוק בכדורסל, בטניס שולחן

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ובשחייה. הוא הצטיין במשחק השחמט והיה חובב מוסיקה. הוא היה חבר בתנועת "בני עקיבא" והדריך בה. בימי לימודיו בבית הספר הוא פעל רבות למען "קרן ילדינו" במסירות רבה, והציל ילדים רבים מן המיסיון. הוא נהג להביאם למועדון שבשכונת מוסררה, לסייע להם בלימודים ולדאוג להוריהם. כל זאת עשה בהסתר. בני משפחתו וגם חבריו הטובים ביותר לא ידעו דבר על מעשיו. ב"טורי ישורון", בגיליון שהופיע חודשים אחדים לאחר נפילתו, פורסמו רשימות על בני "ישורון" (בית הכנסת בירושלים) וביניהן רשימה, פרי עטו של מורו, שכתב על מעשהו הגדול של בני בהצלת ילדים מן השמד הרוחני: "אפיזודה מני רבות, מעשה צדיק צעיר, אשר לב גדול היה לו". המורה סיים את רשימתו במלים אלה: "הוא נתן הכל עד שנתן את כל חייו למולדתו. הוא נפל ימים ספורים סמוך ליום הולדתו - מיתת צדיקים של ממש". בחופשות הקיץ היה מדריך ילדים בקייטנות והילדים אהבו אותו מאוד. מעשה חסד רב היה נוהג לעשות בצנעה. הוא היה מלמד בביתו נער עיוור, מבני כיתתו, פעמים אחדות בשבוע. הוא תכנן להמשיך את לימודיו באוניברסיטה העברית בירושלים בפקולטה למדעי המדינה, לאחר שישלים את חובתו למולדת וישתחרר מצה"ל.

הוא התגייס לצה"ל באוגוסט 1967 והוצב לחיל השריון. הוא רצה להצטרף לסיירת, כדי לשרת את מולדתו ביחידה קרבית ולא הועילו כל הפצרותיה של האם, שיבחר ביחידה שהשירות בה מסוכן פחות, אך הוא עמד על דעתו ונתקבל לסיירת. הוא סיים קורס מפקדי כיתות ולאחר מכן קורס מש"קים וזכה ל"אות הקלע". על הישגיו בצה"ל לא שמעו בני המשפחה דבר מפיו. הוא לא אהב להתפאר ותמיד היה מקל בקשייו ולא התגאה בהישגיו. ביום כ"ה בשבט תשי"ל (1.2.1970), הוא נפל במילוי תפקידו. לפני נפילתו כבר הייתה מוכנה לביצוע המלצה להעלותו לדרגת סמל ראשון. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים.

לאחר נפילתו הופיעה לזכרו חוברת בשם "בני"; קטעי זכרונות עליו נתפרסמו ב"טורי ישורון" בגיליון כ' (אייר תשל"א) ובגיליון ל' (אייר תשל"ב); להנצחת פעילותו ב"קרן ילדינו" הקדיש מנהל המוסד, הרב תורן, ספריה לימודית על שמו.

